

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 7. marts 2023 — X mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-137/23, Alsen ⁽¹⁾)

(2023/C 235/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/96 ⁽²⁾ fortolkes således, at den afgiftsfritagelse, der er fastsat i denne bestemmelse, finder anvendelse på energiprodukter, for hvilke det er fastslået, at de anvendes som motorbrændstof med henblik på sejlads i EF-farvande — selv om disse energiprodukter (i denne sag gasolie) i forbindelse med denne anvendelse ikke indeholder det krævede minimumsindhold af mærkestoffet Solvent Yellow 124 — når afgiftsmyndighederne ikke har et eller flere indicier for, at skibets ejer eller operatør eller dennes repræsentant om bord på skibet (skibsfører) er involveret i unddragelse, misbrug eller undgåelse af punktafgifter for så vidt angår den gasolie, den pågældende oplægger?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2008/118 ⁽³⁾ fortolkes således, at når det fastslås, at bunkertanken i et fartøj til indlandsskibsfart kun indeholder gasolie fra en motorbrændstofleverandør, der med afgiftsmyndighedernes tilladelse må lade denne gasolie overgå til forbrug uden punktafgift, betyder den blotte omstændighed, at gasolien ikke udviser det nødvendige minimumsindhold af mærkestoffet Solvent Yellow 124, at punktafgiften udelukkende forfalder på tidspunktet for denne tidsmæssigt tidligere overgang til forbrug i henhold til dette direktivs artikel 7, stk. 2, litra a)?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, og artikel 7, stk. 2, litra b), i direktiv 2008/118 følgelig også finder anvendelse i denne situation: Er det EU-retlige proportionalitetsprincip til hinder for, at punktafgift, der forfalder i henhold til artikel 7, stk. 2, litra b), i direktiv 2008/118, i henhold til dette direktivs artikel 8, stk. 1, litra b), opkræves hos den skibsfører, der oplægger de punktafgiftspligtige varer, selv om denne person ikke havde nogen grund til at betvivle, at gasolien blev leveret uden punktafgift i overensstemmelse med EU-retten og national lovgivning?
- 4) Er det for besvarelsen af det tredje spørgsmål af betydning, at skibsføreren ikke udøver sin funktion som led i et ansættelsesforhold, men samtidig er skibets ejer?

⁽¹⁾ Den foreliggende sags navn er et vedtaget navn. Det svarer ikke til et navn på en part i sagen.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27.10.2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT 2003, L 283, s. 51).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT 2009, L 9, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 9. marts 2023 — TJ, KI og FA mod Mercedes-Benz Bank AG og Volkswagen Bank GmbH

(Sag C-143/23, Mercedes-Benz Bank og Volkswagen Bank)

(2023/C 235/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Ravensburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: TJ, KI og FA

Sagsøgte: Mercedes-Benz Bank AG og Volkswagen Bank GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med EU-retten, navnlig med artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF ⁽¹⁾, hvis størrelsen af den erstatning, som forbrugeren skal betale for værdiforringelsen af det finansierede køretøj i forbindelse med en forbrugerkreditaftale, hvor fortrydelsesretten er blevet gjort gældende, og som er knyttet til en købsaftale vedrørende et køretøj, som er indgået i fysisk handel, beregnes på en sådan måde, at forhandlerens indkøbspris på tidspunktet for tilbageleveringen af køretøjet trækkes fra forhandlerens salgspris på tidspunktet for forbrugeren erhvervelse af køretøjet?
- 2) Siger bestemmelsen i artikel 14, stk. 3, litra b), første punktum, i direktiv 2008/48/EF mod en fuldstændig harmonisering for forbrugerkreditaftaler, som er knyttet til en købsaftale vedrørende et køretøj, og er bestemmelsen dermed bindende for medlemsstaterne?

Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

- 3) Er det foreneligt med EU-retten, navnlig med artikel 14, stk. 1, i direktiv 2008/48/EF, hvis kredittageren efter fortrydelsen af en forbrugerkreditaftale, der er knyttet til en købsaftale vedrørende et køretøj, i perioden mellem udbetalingen af lånet til sælgeren af det finansierede køretøj og tidspunktet for tilbageleveringen af køretøjet til kreditgiveren (eller sælgeren) skal betale den i aftalen fastsatte debitorrente?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 15. marts 2023 — T.G. mod Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Sag C-158/23, Keren ⁽¹⁾)

(2023/C 235/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellant: T.G.

Appelindstævnt: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal kvalifikationsdirektivets artikel 34 ⁽²⁾ fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som den i artikel 7b i Wet inburgering (integrationsloven) fastsatte, som under bødeansvar pålægger asylberettigede en forpligtelse til at bestå en integrationsprøve?
2. Skal kvalifikationsdirektivets artikel 34 fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter asylberettigede principielt selv skal afholde de fulde udgifter til integrationsprogrammerne?
3. Har det betydning for besvarelsen af det andet spørgsmål, at asylberettigede kan modtage et statslån til at betale udgifterne til integrationsprogrammerne, og at dette lån eftergives, hvis de består deres integrationsprøve rettidigt eller rettidigt fritages eller undtages fra integrationspligten?